

The Extensive Reading
Foundation's
มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวาง

Guide to Extensive Reading
คู่มือการอ่านอย่างกว้างขวาง

www.erfoundation.org

การอ่านอย่างกว้างขวางคืออะไร

เมื่อนักเรียนได้อ่านอย่างกว้างขวาง พวกเขาจะอ่านหนังสือง่าย ๆ ที่ให้ความเพลิดเพลิน เพื่อช่วยพัฒนาความเร็วและความคล่องแคล่วในการอ่าน วัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างกว้างขวาง คือเพื่อช่วยให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านที่ดีมากกว่าเพื่อที่จะเรียนภาษาแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อนักเรียนได้อ่านอย่างกว้างขวาง พวกเขาจะ

Read quickly and	อ่านอย่างรวดเร็วและ
Enjoyably with	เพลิดเพลิน
Adequate comprehension so they	ด้วยความเข้าใจ
Don't need a dictionary	จึงไม่จำเป็นต้องใช้ดิกชันนารี

ในการที่จะอ่านได้อย่างรวดเร็วและคล่องแคล่วนั้น (ที่ความเร็วอย่างน้อย 150 - 200 คำต่อนาที หรือที่อัตราต่ำกว่านั้นสำหรับนักเรียนที่เพิ่งเริ่ม) สิ่งที่นักเรียนอ่านจะต้องง่าย ถ้าในหนึ่งหน้ามีภาษาที่ผู้อ่านไม่เข้าใจมากเกินไป ก็จะสร้างปัญหาเช่น การกวาดสายตา เวลาอ่านจะช้าลง ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำความเข้าใจ และเปลี่ยนให้การอ่านอย่างคล่องแคล่วเป็นการอ่านเพื่อเรียนรู้ การอ่านอย่างกว้างขวางนี้บางครั้งเรียกว่าการอ่านตามระดับ (Graded Reading) หรือการอ่านในใจอย่างยั่งยืน (Sustained Silent Reading)

เหตุใดจึงต้องใช้การอ่านอย่างกว้างขวาง

การอ่านอย่างกว้างขวางนั้นดีและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาภาษาหลายประการเนื่องจากการอ่านในลักษณะนี้นั้น

1. ช่วยให้นักเรียนได้สัมผัสภาษาในบริบทที่เป็นจริงตามธรรมชาติ และทำให้เห็นภาษาที่ถูกใช้ในวาทกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากภาษาที่จะพบได้ในหนังสือเรียน
2. ช่วยสร้างคำศัพท์ เมื่อนักเรียนอ่านมากขึ้น นักเรียนจะเห็นคำศัพท์และรูปแบบการใช้คำมากมายหลากหลายรูปแบบ ซึ่งมีส่วนช่วยให้พวกเขาเชี่ยวชาญและชำนาญที่จะใช้ภาษาจนสามารถคาดเดาคำศัพท์และไวยากรณ์ที่น่าจะได้พบในการอ่านต่อไปได้
3. ช่วยนักเรียนเพิ่มพูนความเร็วและความคล่องแคล่วในการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาประมวลภาษาได้อย่างอัตโนมัติ เพื่อจะเหลือพื้นที่ความจำไว้สำหรับทำอย่างอื่น
4. สร้างความมั่นใจ เสริมสร้างแรงจูงใจ ความเพลิดเพลิน และความรักในการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนกลายเป็นผู้ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยังช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาที่นักเรียนอาจจะประสบได้
5. ช่วยให้นักเรียนอ่านและฟังภาษาอังกฤษจำนวนมากหรือในระดับที่เทียบเท่ากับความสามารถของตน เพื่อที่พวกเขาจะสามารถสร้างนิสัยที่ดีในด้านการอ่านและการฟังได้
6. ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักรูปแบบทางไวยากรณ์ที่ถูกใช้ในบริบทต่าง ๆ นอกเหนือจากในหนังสือเรียนและสื่อการเรียนต่าง ๆ ซึ่งมักจะใช้ภาษาที่ไม่ได้ปรากฏบ่อยครั้งในบริบทที่หลากหลายนักที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับภาษา

มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวาง

มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่มุ่งเน้นสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง หนึ่งในเป้าหมายหลักของมูลนิธิคือ การให้รางวัลวรรณกรรมเพื่อการเรียนภาษา (Language Learner Literature Award) แก่หนังสืออ่านนอกเวลา (Graded Reader) ภาษาอังกฤษในแต่ละปี อีกวัตถุประสงค์หนึ่งคือ การขับเคลื่อนให้เกิดการวิจัยเกี่ยวกับอ่านอย่างกว้างขวางอย่างต่อเนื่อง มูลนิธิฯ ให้ความสนใจในการช่วยเหลือสถาบันการศึกษาในการก่อตั้งโครงการหรือหลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยการให้เงินสนับสนุนเพื่อการจัดซื้อหนังสือและสื่อการเรียนอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้ให้บริการด้านต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีในการทำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง ท่านสามารถดาวน์โหลดคู่มือการอ่านอย่างกว้างขวางผ่านทางเว็บไซต์ (www.erfoundation.org) โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

การอ่านอย่างกว้างขวางและการอ่านเพื่อเรียนรู้

การเรียนรู้ที่จะอ่านและการอ่านเพื่อเรียนรู้นั้นมีความแตกต่างกัน ถึงแม้ว่าการอ่านทั้งสองแบบจะเน้นการอ่านอย่างชัดเจน แต่ก็มีความแตกต่างที่ต่างกัน เมื่อนักเรียนอ่านเพื่อที่จะเรียนรู้ (intensive reading) พวกเขาจะอ่านข้อความเพื่อที่จะศึกษาบางอย่างเกี่ยวกับตัวภาษาโดยเฉพาะ เช่น คำศัพท์ใหม่ ไวยากรณ์ และอื่น ๆ การอ่านเช่นนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นการอ่านเพื่อการเรียน ซึ่งเป็นการอ่านที่นักเรียนหลายคนใช้กับหนังสือเรียนที่มีบทอ่านขนาดสั้นและเต็มไปด้วยภาษาที่นักเรียนไม่รู้จำ โดยปกติแล้วการอ่านลักษณะนี้จะประกอบไปด้วยกิจกรรมก่อนและหลังการอ่านรวมทั้งคำถามเพื่อเช็คความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของการอ่านเช่นนี้คือ ช่วยสอนภาษาหรือสอนทักษะในการอ่าน เช่น การเดาจากประเด็นของบทอ่านจากชื่อเรื่อง หรือการสอนรูปอดีต (past tense) ที่นักเรียนจะต้องศึกษาอย่างจริงจัง

ในขณะที่นักเรียน “เรียนรู้ที่จะอ่าน” หรืออ่านอย่างกว้างขวางนั้น พวกเขาจะฝึกทักษะการอ่านต่าง ๆ ผ่านการอ่านเพื่อหาข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือนิทาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาความบันเทิงจากการอ่าน แต่นักเรียนกลับได้เรียนรู้โดยไม่รู้ตัว วัตถุประสงค์ของการอ่านลักษณะนี้คือ การสร้างความคล่องแคล่วในการอ่านโดยไม่จำเป็นต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ (ถึงแม้ว่านักเรียนอาจจะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในขณะที่อ่านอยู่บ้างก็ตาม) และเพื่อที่จะสร้างความคล่องแคล่วด้านความรู้เกี่ยวกับหน่วยภาษาที่นักเรียนเคยพบมาแล้ว เพื่อให้เข้าใจนัยในการใช้ภาษาเหล่านั้นในการสื่อสารได้ วิธีเช่นนี้ช่วยให้นักเรียนได้ประมวลภาษาอย่างรวดเร็วขึ้น รวมทั้งพัฒนาความเข้าใจและเสริมสร้างความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ที่จะอ่านโดยสร้างกลุ่มทักษะและกลวิธีการอ่านต่าง ๆ และทำการทำกิจกรรมจากการอ่านเร็วที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาความเร็วในการทำความเข้าใจและความคล่องแคล่วโดยรวม

การอ่านทั้งสองรูปแบบนี้เป็นส่วนเติมเต็มซึ่งกันและกัน การอ่านเพื่อเรียนรู้จะนำมาซึ่งหน่วยภาษาใหม่ให้กับนักเรียน ในขณะที่การอ่านอย่างกว้างขวางจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกและมีความรู้ทางหน่วยภาษา โดยสรุปแล้วการอ่านเพื่อเรียนรู้ก็เปรียบเทียบกับได้กับการเข้าเรียนในโรงเรียนสอนขับรถ ในขณะที่การอ่านอย่างกว้างขวางเหมือนการขับรถบนถนน ซึ่งถือได้ว่าจำเป็นทั้งคู่ แต่การอ่านอย่างกว้างขวางจะใช้ หนังสืออ่านนอกเวลา (graded reader) ซึ่งแบ่งตามระดับความยากง่าย

หนังสืออ่านนอกเวลาซึ่งแบ่งระดับตามความยากง่าย (graded reader) คืออะไร

หนังสืออ่านนอกเวลาซึ่งแบ่งระดับตามความยากง่ายคือ หนังสือทั้งที่เป็นเรื่องแต่งและสารคดีที่เขียนขึ้นมาเพื่อผู้เรียนภาษาโดยเฉพาะ เพื่อสร้างความเร็วและความชำนาญในการอ่าน เป็นการให้โอกาสที่จะฝึกการอ่านเพื่อความบันเทิง หนังสือประเภทนี้เขียนขึ้นมาตามหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีการเพิ่มระดับของความยากในแต่ละชั้น ระดับของหนังสือนั้นจะถูกแบ่งผ่านการควบคุมอย่างรัดกุมทั้งด้านโครงเรื่อง คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงการเลือกใช้ภาพประกอบ หนังสือที่เขียนมาเพื่อเจ้าของภาษาโดยทั่วไปจะมีคำศัพท์หลายคำที่ปรากฏเพียงแค่นับหนึ่งหรือสองครั้ง ในขณะที่หนังสืออ่านนอกเวลาเหล่านี้ จะควบคุมการใช้คำศัพท์โดยกำจัดคำที่ไม่ค่อยปรากฏบ่อยครั้งนัก และใช้คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในการใช้ภาษาบ่อยครั้งกว่าเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ทั้งนี้ การแบ่งระดับของหนังสือนี้ไม่มีความเกี่ยวข้องและไม่สัมพันธ์กับหนังสือเรียนที่ใช้ในแต่ละระดับชั้นปีในโรงเรียนแต่อย่างใด

ชุดหนังสืออ่านนอกเวลาอาจจะแบ่งออกเป็นหกถึงแปดระดับความยาก โดยเริ่มตั้งแต่ ชั้นเริ่มต้น (Starter) ถึง ขั้นสูง (Advanced) ซึ่งในแต่ละระดับความยากเดียวกันนั้น จะมีหนังสือหลายหัวเรื่อง ระดับเริ่มต้น (Starter) จะประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่มีจำนวนจำกัดและใช้เฉพาะคำศัพท์ วลี ที่มักจะพบบ่อยครั้งรวมทั้งไวยากรณ์ที่เรียบง่าย หนังสือระดับนี้จะเติมเต็มและนำภาษาที่นักเรียนเคยพบในหนังสือเรียนมาใช้ซ้ำ ระดับพื้นฐาน (Elementary) จะประกอบไปด้วยคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ยากขึ้นมากอีกขั้นหนึ่ง รวมทั้งจะมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนขึ้นและมีภาพประกอบน้อยลง เพื่อให้สัมพันธ์หรือเท่าเทียมกับภาษาที่ถูกสอนในหนังสือเรียนระดับอนุบาล หนังสือระดับกลาง (Intermediate) จะยากมากขึ้นและค่อยเพิ่มระดับความยากไปจนถึงขั้นสูง (Advanced) ในวิธีการเช่นนี้ หนังสืออ่านนอกเวลาจะช่วยให้นักเรียนเพิ่มพูนการเรียนรู้ที่ละขั้นโดยการต่อยอดความรู้และทักษะที่ได้เรียนมาก่อนหน้านี้แล้ว

ในปัจจุบันมีหนังสืออ่านนอกเวลานับพันเล่มที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์หลายสำนักพิมพ์ทั่วโลก ท่านสามารถดูรายชื่อหนังสือได้ทางเว็บไซต์ของมูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวาง (www.erfoundation.org)

ประโยชน์ของการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาคืออะไร

หนังสืออ่านนอกเวลานั้น

- ช่วยให้นักเรียนได้เจอกับภาษาที่ตนเองเข้าใจได้เป็นจำนวนมาก
- ช่วยให้นักเรียนเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านอย่างค่อยเป็นค่อยไปที่ละขั้น
- เป็นสื่อการอ่านที่จูงใจและน่าสนใจ
- เป็นตัวเชื่อมไปสู่การอ่านหนังสือที่เขียนมาเพื่อเจ้าของภาษา

ประเภทของการอ่านอย่างกว้างขวาง

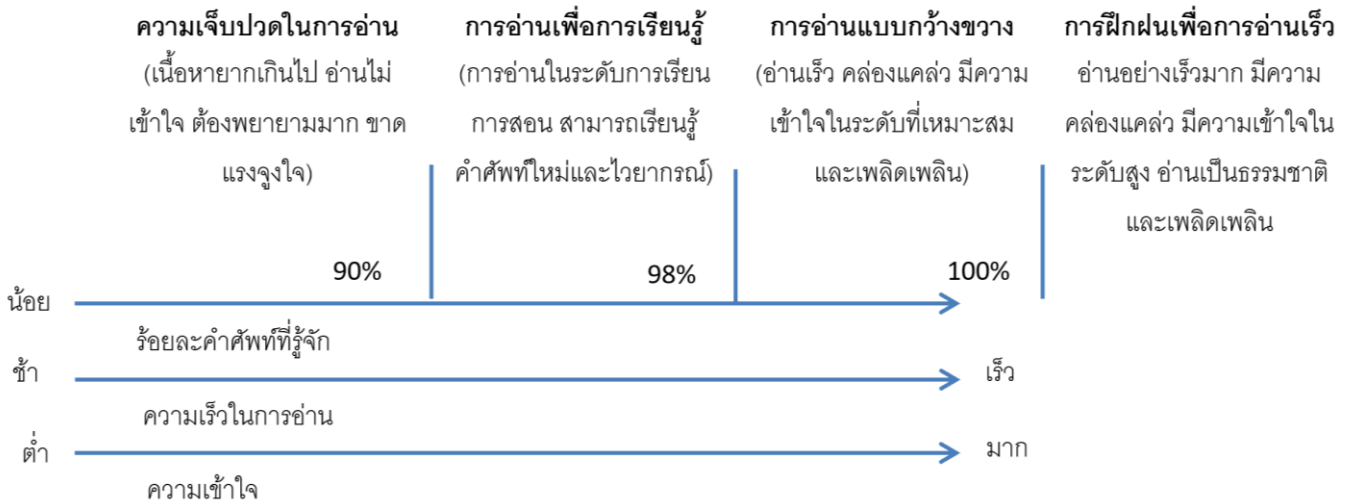
หลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางส่วนใหญ่จะให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านเองตามระดับความคล่องแคล่วในการอ่านของตนเอง นั่นหมายความว่านักเรียนทุกคนจะอ่านหนังสือที่แตกต่างกันและใน "ระดับที่ตนเองรู้สึกสบายใจ" สามารถเรียกได้ว่าเป็นการอ่านของแต่ละบุคคล หรือการอ่านหนังสือที่เลือกด้วยตนเอง และบางครั้งเรียกว่า การอ่านในใจที่ยั่งยืน (Sustained Silent Reading (SSR)) หรือทิ้งทุกอย่างแล้วอ่านหนังสือ (Drop Everything and Read (DEAR)) นักเรียนจะเลือกหนังสือจากห้องสมุด (ตามคำแนะนำของครูผู้สอนเพื่อให้มั่นใจได้ว่าพวกเขาได้อ่านหนังสือในระดับและความเร็วที่เหมาะสม) ไม่ว่าจะเป็นการอ่านในใจในชั้นเรียนหรือนำกลับไปอ่านที่บ้าน

บางหลักสูตรได้ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเดิมเล่มเดียวกันทั้งชั้นเรียนในห้องเรียนหรืออ่านเป็นการบ้าน ซึ่งจะอ่านเป็นบท ๆ ไปในช่วงเวลาหลายสัปดาห์ที่เรียน การอ่านอย่างกว้างขวางประเภทนี้ ครูมักจะใช้กิจกรรมก่อนการอ่านเพื่อเตรียมนักเรียนสำหรับการอ่าน เช่น การเดาเนื้อหา หรืออาจจะสอนคำศัพท์สำคัญบ้างเล็กน้อย หลังการอ่านมักจะตามด้วยการตอบคำถามเพื่อความเข้าใจ การอภิปรายหรือให้งานหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาษา

การอ่านที่จะเรียกว่า "อ่านแบบกว้างขวาง" นั้น จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนอ่านได้เร็ว มีความเข้าใจอยู่ในระดับสูงโดยไม่ใช้ดิกชันนารี หากนักเรียนอ่านได้ช้าขึ้นนี้อาจจะหมายความว่าพวกเขาจำเป็นต้องใช้ดิกชันนารีบ่อยครั้ง และเมื่อเป็นเช่นนั้น จะไม่นับว่าเป็นการอ่านอย่างกว้างขวาง

การอ่านที่ถูกต้องตามระดับ

เพื่อจะให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างกว้างขวาง พวกเขาควรจะอ่านให้ถูกระดับความยากตามระดับความรู้ของตนในความเร็วที่เหมาะสม (200-250 คำต่อนาที หรือต่ำกว่านั้นเล็กน้อยสำหรับนักเรียนระดับเริ่มต้น) โดยมีเป้าหมายเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านเป็นหลัก

มีงานวิจัยบ่งชี้ให้เห็นว่า ถ้านักเรียนรู้คำศัพท์ประมาณ 98 เปอร์เซ็นต์ในหนึ่งหน้ากระดาษ พวกเขาจะสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วและมีความเข้าใจในระดับสูง หากรู้คำศัพท์ต่ำกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ (มีคำที่ไม่รู้จัก 1 คำในทุก ๆ 10 คำ) จะเป็นการอ่านที่ทุกข์ทรมานและเชื่องช้า จำเป็นต้องใช้ดิกชันนารีอยู่บ่อยครั้ง และระดับความเข้าใจจะต่ำ การอ่านที่อยู่ในระดับเพื่อการเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนรู้คำศัพท์ประมาณ 90 – 98 เปอร์เซ็นต์ของคำในหนึ่งหน้ากระดาษ สำหรับความยากระดับนี้ ผู้เรียนจะรู้คำศัพท์แวดล้อมมากเพียงพอที่จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในระดับที่เหมาะสมได้ แต่ยังจำเป็นต้องใช้ดิกชันนารีหากต้องการอ่านให้เข้าใจมากขึ้น หากนักเรียนรู้คำศัพท์ประมาณ 98% หรือมากกว่านั้นจะถือว่าเข้าสู่ “จุดที่อ่านอย่างมีความสุข” ในระดับการอ่านอย่างกว้างขวาง และสามารถอ่านได้เร็วมากพอ เนื่องจากมีคำศัพท์ที่พวกเขาไม่รู้เพียงจำนวนน้อยนิดที่จะทำให้การอ่านช้าลง และพวกเขาจะสามารถอ่านได้อย่างเพลิดเพลินและรวดเร็ว หากนักเรียนรู้ทุกคำหรือเกือบทุกคำในหนึ่งหน้ากระดาษ พวกเขาจะสามารถอ่านได้เร็วมาก และจะสร้างทักษะการอ่านเร็วและความสามารถในการอ่านให้เติบโตตามธรรมชาติ

ครูผู้สอนควรหาบทอ่านที่ระดับความยากสอดคล้องกับเป้าหมายของการอ่าน นักเรียนควรจะอ่านในระดับการอ่านเพื่อการเรียนการสอนเมื่อต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หรือ จะอยู่ใน “จุดที่อ่านอย่างมีความสุข” เมื่อวัตถุประสงค์ของการอ่านคือการสร้างความเร็วและความคล่องแคล่ว บทอ่านที่ให้นั้นจะอยู่ในระดับการอ่านเพื่อการเรียนการสอนหรือในระดับที่อ่านอย่างมีความสุขขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่ว่านักเรียนทุกคนในชั้นเรียนจะอ่านในระดับเดียวกันได้ ดังนั้นบทอ่านที่เลือกสรรอาจจะเป็นบทที่นำปอดหัวสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ แต่อาจจะเป็นบทแสนง่ายสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง

การใช้หนังสือที่เขียนเพื่อเจ้าของภาษา

หนังสือที่เขียนให้กับเจ้าของภาษาอ่านนั้น มักจะไม่ใช้สื่อที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้เพื่อสอนการอ่านให้กับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หนังสือเหล่านี้ถูกแต่งขึ้นมาเพื่อให้เด็กหรือวัยรุ่นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ซึ่งรู้คำศัพท์นับพันและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ก่อนที่จะอ่านเสียอีก ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้เรื่องนี้มาก่อนล่วงหน้าและมักจะพบว่าหนังสือที่แต่งให้เจ้าของภาษาอ่านนั้นยากเกินไป จนกว่าผู้เรียนจะสามารถอ่านหนังสือในระดับของเจ้าของภาษาได้อย่างสบาย ๆ ผู้เรียนควรฝึกอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาที่แบ่งระดับความยากไปก่อน

การเลือกหนังสือที่ใช้

การเลือกบทอ่านที่เหมาะสมสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่าน และความรักในการอ่านภาษาอังกฤษในระยะยาวได้ ในทางตรงกันข้าม การเลือกหนังสือที่ไม่เหมาะสมอาจนำไปสู่วงจรปัญหาของการอ่านที่ไม่ประสบความสำเร็จ

วงจรปัญหาของผู้อ่านที่ไม่เก่ง

วงจรปัญญาของนักอ่านที่ดี

ด้วยประการนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่นักเรียนจะเลือกบทอ่านที่พวกเขาารู้สึกสบายใจที่จะอ่าน และอ่านได้อย่างราบรื่น รวดเร็ว เพลิดเพลิน และมีความเข้าใจในระดับสูง เนื่องจากนักเรียนจะทราบว่าตนเองมีความสามารถที่จะอ่านหนังสือระดับไหนได้ การตัดสินใจเลือกหนังสือที่ใช้จึงเป็นการตัดสินใจของตัวนักเรียนเอง ครูผู้สอนควรคล้อยตามและปล่อยให้เด็กเลือกอ่านตามระดับความสามารถที่พวกเขาู้สึกสบายใจที่จะอ่าน บทบาทของผู้สอนคือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องที่เหมาะสมที่สุด ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้สอนจะต้องเคยอ่านและคุ้นเคยกับหนังสือหลาย ๆ เล่มในห้องสมุด

ครูผู้สอนควรระมัดระวังไม่ให้นักเรียนเลือกหนังสือเร็วเกินไป นักเรียนควร

- อ่านเนื้อหาในหนังสือ ไม่ใช่ดูแค่ชื่อเรื่อง หน้าปกหรือรูปภาพประกอบ
- เลือกอ่านเรื่องที่ น่าสนใจ หากหนังสือน่าเบื่อหรือยากเกินไป พวกเขาควรเปลี่ยนเรื่อง
- เลือกเรื่องที่พวกเขาสามารถอ่านด้วยความเร็วประมาณ 200 - 250 คำต่อนาที
- เลือกเรื่องที่อ่านได้โดยไม่ต้องใช้ดิกชันนารี
- สามารถเข้าใจเนื้อหาเกือบทั้งหมดของหนังสือเล่มนั้น

การวางแผนและการก่อตั้งหลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวาง

การนำกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางไปใช้นั้นต้องใช้เวลาและความทุ่มเท ถึงแม้จะไม่ยุ่งยากแต่จำเป็นต้องดำเนินการอย่างรัดกุม หลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีวิสัยทัศน์ และโครงสร้างที่แสดงถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการ เพื่อให้นักเรียนตระหนักได้ว่าการอ่านนั้นสำคัญ หลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางที่ดีนั้น จะต้องสามารถฝ่าฟันปัญหาการสูญหายของสื่อการอ่าน ความขาดแคลนทรัพยากรการอ่าน และความกระตือรือร้นที่จะค่อย ๆ ลดลงไปในบั้นปลายที่ริเริ่มโครงการ

หลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางจะประสบความสำเร็จได้เมื่อ

- ทุกคนมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครอง
- หลักสูตรนั้นเป็นส่วนหนึ่งในตารางสอนและเป็นองค์ประกอบสำคัญในหลักสูตรการเรียนการสอน
- นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งและบริหารจัดการ
- มีทุนทรัพย์สำหรับสื่อการอ่านใหม่ ๆ
- มีความหลากหลายของสื่อการอ่านที่น่าสนใจในระดับที่เหมาะสม
- มีระบบในการจัดระเบียบแคตตาล็อก การติดฉลากหนังสือ การยืม การเก็บบันทึก และการคืนหนังสือ
- มีวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาที่ชัดเจน
- มีวิธีการในการวัดผลการอ่าน

ขั้นที่หนึ่ง วางแผนห้องสมุด – คิดการใหญ่แต่เริ่มจากจุดเล็ก ๆ (“Think Big, Start Small”)

การคิดการใหญ่แต่เริ่มจากจุดเล็ก ๆ หมายถึงการวาดภาพหลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางว่าจะเป็นอย่างไรในระยะเวลาห้าปี ตัวหลักสูตรนั้นจำเป็นที่จะต้องได้รับการออกแบบเป็นอย่างดีเพื่อที่จะสามารถเติบโตได้ในแต่ละปี ท่านต้องสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้

- นักเรียนจะต้องอ่านมากและบ่อยเท่าใด
- ควรจัดเวลาให้อ่านในชั้นเรียนหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น จะต้องเป็นระยะเวลาเท่าใดและเมื่อใด
- ควรจัดหาหนังสือให้เพียงพอกับแต่ละระดับความสามารถและความสนใจในแต่ละด้านมากน้อยเท่าใด
- ควรจะบูรณาการการอ่านอย่างกว้างขวางเข้าไปในวิชาเรียนที่มีอยู่แล้ว หรือควรมีวิชาการอ่านอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะ
- ควรเก็บหนังสือไว้ที่ใดและจะบริหารจัดการห้องสมุดอย่างไร
- นักเรียนจะสามารถนำหนังสือมาเปลี่ยนได้เมื่อใดและบ่อยแค่ไหน
- ควรวัดผลการอ่านหรือไม่
- งบประมาณมาจากแหล่งใด
- ผู้รับผิดชอบหลักสูตรคือใคร

ผู้สอนควรใช้เวลาในการอ่านมากที่สุดโดยให้นักเรียนอ่านทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ครูผู้สอนบางคนอาจจัดคาบเรียนหรือบางส่วนของคาบเรียนสำหรับการอ่านในใจเพื่อที่จะสามารถสังเกตการอ่านของนักเรียนได้ หากไม่สามารถแบ่งเวลาในชั้นเรียนได้ นักเรียนสามารถกลับไปอ่านที่บ้านนอกเวลาเรียน อย่างไรก็ตามควรใช้เวลาในชั้นเรียนบ้างเล็กน้อยในแต่ละสัปดาห์เพื่อที่จะให้โอกาสนักเรียนได้เปลี่ยนหนังสือ รวมทั้งเป็นโอกาสให้ครูผู้สอนได้สังเกตการอ่านด้วย ครูผู้สอนควรจัดเวลาที่แน่นอนในแต่ละวันหรือสัปดาห์ตอนห้องสมุดเปิดทำการเพื่อให้นักเรียนได้เปลี่ยนหนังสือ การเริ่มการอ่านอย่างกว้างขวางในชั้นเรียนเป็นความคิดที่ดีที่จะช่วยทำให้แน่ใจได้ว่า นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการอ่านแบบกว้างขวางที่ถูกต้องเหมาะสม และนักเรียนก็จะสามารถนำหนังสือกลับไปอ่านที่บ้านเองได้

นักเรียนควรอ่านมากแค่ไหนและโรงเรียนควรมีหนังสือมากแค่ไหน

โดยทั่วไปแล้วหลักสูตรจะให้นักเรียนอ่านหนังสือประมาณหนึ่งเล่มต่อสัปดาห์หรือมากกว่านั้น ลองสังเกตสมการด้านล่างนี้เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าท่านต้องการหนังสือจำนวนเท่าใด

จำนวนชั้นเรียนที่ใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง	X	จำนวนนักเรียนต่อชั้น	X	จำนวนหนังสือต่อนักเรียน	=	จำนวนหนังสือที่ท่านต้องการทั้งหมด
--	---	----------------------	---	-------------------------	---	-----------------------------------

ยกตัวอย่างเช่น ในโรงเรียนที่มีห้องเรียนจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางสี่ห้อง โดยมีนักเรียน 30 คนต่อห้อง ซึ่งนักเรียนหนึ่งคนต้องเลือกอ่านหนังสือสามเล่มจากหนังสือที่มีทั้งหมด 360 เล่ม ท่านอาจจำเป็นต้องกำหนดให้ทั้งชั้นเรียนอ่านหนังสือชุดเดียวกัน ดังนั้นสำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียน 120 คน ควรจะมีหนังสือประมาณ 400 ถึง 500 เล่ม เพื่อที่จะครอบคลุมถึงหนังสือที่อาจสูญหายหรือเสียหาย หนังสือส่วนมากในห้องสมุดของท่านควรจะอยู่ในระดับของความสามารถเฉลี่ยของนักเรียน ซึ่งอาจจะหนังสือในระดับที่ต่ำกว่าและสูงกว่าในสัดส่วนลดลงเล็กน้อยเพื่อให้เพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน หากท่านมีปัญหาด้านงบประมาณ ท่านอาจเริ่มด้วยห้องสมุดขนาดเล็กที่มีหนังสือไม่มากนัก ซึ่งในกรณีนี้อาจต้องยอมรับสัดส่วนนักเรียนหนึ่งคนต่อหนังสือหนึ่งเล่ม ในเบื้องต้น ท่านอาจจะลงทุนด้วยเงินงบประมาณ 80% และเก็บส่วนที่เหลือไว้สำหรับซื้อหนังสือเล่มที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด

ขั้นที่สอง การตั้งห้องสมุด – ทำให้ได้และเข้าใจสภาพความเป็นจริง (“Be Practical and realistic”)

นักเรียนจำเป็นต้องรู้วิธีการใช้ห้องสมุดเพื่อการอ่านอย่างกว้างขวาง วิธีการยืมคืนหนังสืออ่านนอกเวลา โดยการใช้ระบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

การเลือกหนังสือ

ห้องสมุดจำเป็นต้องมีหนังสือที่น่าสนใจหลากหลายเรื่องให้เลือกเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน ในทุก ๆ ปี มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวางมีการมอบรางวัลวรรณกรรมเพื่อการเรียนภาษาแก่หนังสืออ่านนอกเวลาที่ตีพิมพ์ในปีนั้น ๆ ท่านสามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.erfoundation.org

ในห้องสมุดควรประกอบด้วย

- หนังสือนิยายและหนังสือสารคดีที่แบ่งตามระดับความยากง่ายให้เหมาะสมกับช่วงอายุ
- หนังสือที่มีหัวข้อและประเภทที่หลากหลาย ทั้งแนวโรแมนติค สืบสวนสอบสวน หนังสือชีวิต แนวสยองขวัญ
- หนังสือที่มีระดับความยากง่ายที่แตกต่างกันไปให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในโรงเรียนของท่าน
- หนังสือที่จะอยู่ในความสนใจของนักเรียนในช่วง 5-15 ปีต่อจากนี้
- หนังสือยอดนิยมนิยมนำมาอ่านในห้องเรียน

สถานที่สำหรับจัดเก็บหนังสือ

ห้องสมุด สถานที่ที่เหมาะสมในการจัดเก็บหนังสือมากที่สุดคือห้องสมุดของโรงเรียน เพราะว่าเป็นสถานที่ที่มีระบบการยืมคืนหนังสืออยู่แล้ว อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกห้องสมุดทุกแห่งจะมีพื้นที่หรือบุคลากรเพียงพอสำหรับการจัดการเรื่องจำนวนการยืมหนังสือที่จะมีปริมาณเพิ่มขึ้น

ชั้นวางหนังสือ มีครูหลายคนเก็บหนังสือไว้บนชั้นวางหนังสือในห้องเรียน ห้องพักครู หรือแม้กระทั่งห้องที่จัดไว้สำหรับทำกิจกรรมการอ่านและการฟังอย่างกว้างขวาง

รถเข็น รถเข็นหนังสือเป็นทางเลือกที่สะดวกสำหรับการเคลื่อนย้ายหนังสือระหว่างห้องเรียน

กล่อง/ถุงหนังสือ หากมีหลายชั้นเรียนที่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนหนังสือเล่มเดียวกัน ท่านอาจแบ่งหนังสือใส่ในกล่องหรือถุงเพื่อนำไปที่ห้องเรียน และทุก ๆ 2-3 สัปดาห์ก็นำกล่องหนังสือไปเปลี่ยนเพื่อให้นักเรียนได้อ่านหนังสือที่หลากหลาย

หากท่านจะกำหนดให้ทั้งชั้นเรียนอ่านหนังสือเล่มเดียวกันทั้งชั้น ให้ท่านแยกหนังสือเรื่องนั้นออกมาจากห้องสมุด แล้วเก็บไว้ที่ห้องพักครูเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่อ่านก่อนที่ท่านจะมอบหมายในห้องเรียน

การจัดทำแคตตาล็อกหนังสือ

สำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์หนังสืออ่านนอกเวลามักแบ่งระดับความยากง่ายของหนังสือโดยใช้ระบบที่แตกต่างกัน ดังนั้นท่านอาจจะต้องจัดทำระบบการแบ่งระดับหนังสือด้วยตนเอง หลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางของท่านควรมีระบบแบ่งระดับประมาณ 6 – 8 ระดับจากง่ายไปจนถึงยาก ในเอกสารนี้มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวางได้จัดระบบการอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาที่แบ่งระดับไว้ในหน้า 16 เพื่อแสดงให้เห็นว่าหนังสือชุดที่ต่างกันจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ มีความสอดคล้องกันอย่างไร

หนึ่งในวิธีการที่จะจำแนกหนังสือตามระดับคือการใช้สัญลักษณ์โดยการติดแถบสีต่าง ๆ ลงบนสันหนังสือ ยกตัวอย่างเช่น หนังสือในระดับที่หนึ่งใช้สีเหลือง ระดับที่สองสีฟ้า เป็นต้น อีกทางเลือกหนึ่งคือท่านสามารถใช้ระบบตัวเลขแบ่งตามระดับ 1 2 3 วิธีนี้จะช่วยให้

นักเรียนสามารถหาหนังสือตามระดับของตนเองได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่จะสามารถจัดวางหนังสือกลับคืนห้องสมุดในตำแหน่งที่ถูกต้องและง่ายขึ้นด้วย การยืมคืนหนังสือไม่จำเป็นต้องใช้บัตรยืมคืน วิธีที่ง่าย ๆ คือการกำหนดหมายเลขเฉพาะเขียนลงไปด้านในของปกหนังสือก็จะช่วยจำแนกหนังสือได้ เช่น หนังสือหมายเลข G-025 หมายถึงหนังสือในระดับสี่ขวบลำดับที่ 25 (หรือหากแบ่งเป็นระดับตัวเลข 3-067 หมายถึงหนังสือระดับสาม หมายเลข 67)

การจัดการระบบการยืมหนังสือ

การจัดการระบบการยืมหนังสือทำได้หลายวิธี เริ่มตั้งแต่ระบบเปิดเสรีไปจนถึงระบบที่ควบคุมอย่างเคร่งครัด ระบบเปิดเสรีนี้อนุญาตให้นักเรียนยืมหนังสือจากสถานที่หรือแหล่งของหนังสือที่ได้ก็ได้ตามที่เขาต้องการและคืนหนังสือเหล่านั้นหลังจากที่อ่านจบ อย่างไรก็ตาม ระบบยืมหนังสือความซื่อสัตย์นี้อาจนำไปสู่การสูญหายของหนังสือจำนวนมาก อีกระบบคือระบบควบคุมอย่างเคร่งครัด ระบบนี้เป็นระบบที่มักจะถูกนำไปใช้โดยการกำหนดให้นักเรียนยืมและคืนหนังสือตามวันและเวลาที่กำหนดในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งสามารถกระทำได้ดังนี้ตามตัวอย่างที่หนึ่งด้านล่างนี้ ครูผู้สอนจะทำบันทึกการยืมคืนหนังสือของนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละคนกรอกชื่อและรหัสหนังสือที่ยืมในแต่ละสัปดาห์ หลังจากนั้นนักเรียนนำหนังสือมาคืน ครูผู้สอนจะขีดหนังสือเล่มนั้นออก ข้อดีของระบบนี้คือครูผู้สอนสามารถทราบได้ว่านักเรียนอ่านหนังสืออะไรอยู่และอยู่ระดับไหนในแต่ละสัปดาห์ ตัวอย่างด้านล่างนี้แสดงให้เห็นว่าหากวันนี้คือวันที่ 7 มิถุนายน นักเรียนชื่อ Hui-Chia ได้คืนหนังสือทุกเล่มเรียบร้อยแล้ว ในขณะที่ Miguel ยังไม่ได้คืนหนังสือ Y-072 ที่ยืมไปเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม และ Antonio ไม่ได้มารับหนังสือเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

ชื่อ	23 พ.ค.	30 พ.ค.	7 มิ.ย.	14 มิ.ย.	.....
Ko, Hui-Chia	Y-012	Y-167	G-024		
Maldini, Antonio	P-034	X	B-028		
Oliviera, Miguel	Y-072	Y-059	Y-134		

ตัวอย่างที่สองแสดงให้เห็นถึงการใช้นักเรียนแยกของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเก็บบันทึกประวัติการอ่านของตัวเอง (portfolio) การบันทึกแบบนี้จะช่วยให้ติดตามจำนวนหน้าที่อ่านและแสดงให้เห็นพัฒนาการของนักเรียนที่เลื่อนระดับจากระดับสี่ขวบ (G-145) ไปเป็นระดับสี่ฟ้า (B-023) การบันทึกแบบนี้มีการเพิ่มช่องความเห็นลงไปเพื่อให้นักเรียนได้เขียนความเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน

ชื่อ: Fukumoto, Aya เลขประจำตัวนักเรียน: 12345 ชั้น: _____

ชื่อหนังสือ	เลขหนังสือ	วันที่ยืม	วันที่คืน	จำนวนหน้าที่อ่าน	ความเห็นเกี่ยวกับหนังสือ
Kung Fu Kid	G-084	13 เม.ย.	20 เม.ย.	16	สนุกมากแต่หายไปหน่อย
I Spy	G-145	20 เม.ย.	27 เม.ย.	24	น่าตื่นเต้นและสนุก
Anne of Green Gables	B-023	27 เม.ย.			

ขั้นที่สาม การแนะนำการอ่านอย่างกว้างขวาง – ค่อยเป็นค่อยไป (“Step-by- Step”)

ครูผู้สอนควรนำเสนอหลักสูตรการอ่านอย่างกว้างขวางได้เป็นอย่างดีเพื่อจะได้เป็นการเริ่มต้นที่ดี นักเรียนมักจะมีภาระการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ มีงานประจำ มีครอบครัว (หรือมีทุกอย่างที่กล่าวมา) และอาจไม่มีเวลาสำหรับการอ่านหนังสือมากนัก มีนักเรียนหลายคนที่ไม่เคยแม้แต่จะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษจบเล่ม หรือไม่ชอบอ่านหนังสือเลย คนเหล่านี้จึงมีความลังเลที่จะอ่านถึงแม้ว่าจะทราบ

ดีว่าการอ่านหนังสือที่ดีสำหรับเขา ต่อไปนี้จะเป็นการแนะนำแนวทางในการนำการอ่านอย่างกว้างขวางไปใช้ได้อย่างราบรื่นกับนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการอ่านอย่างกว้างขวาง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญสองขั้นตอน – การกำหนดให้ทั้งห้องอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาเล่มเดียวกัน และการพัฒนาไปสู่การเลือกหนังสือด้วยตนเอง ขั้นตอนเหล่านี้ถูกออกแบบมาเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกหนักเกินไปในตอนเริ่มและค่อย ๆ เพิ่มระดับไปจนถึงการเลือกหนังสืออ่านด้วยตนเอง

ขั้นตอนแรก – การอ่านเล่มเดียวกันทั้งชั้นเรียน

ในระยะเริ่มแรกนี้ ควรจะเป็นต้นแบบของการอ่านอย่างกว้างขวางว่าทำอะไร โดยให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเดียวกันทั้งชั้นเรียน เพื่อที่พวกเขาจะได้คุ้นเคยกับการอ่านบทอ่านที่ยาวขึ้น ครูผู้สอนควรเริ่มต้นโดยการเลือกหนังสือที่ง่าย ๆ ในระดับความง่ายที่แม้กระทั่งนักเรียนที่อ่อนที่สุดในชั้นเรียนสามารถอ่านได้ เพื่อให้นักเรียนทุกคนเข้าใจวัตถุประสงค์หลักของการอ่านอย่างกว้างขวาง อาจจำเป็นต้องมีหนังสือเล่มเดียวกันจำนวนหลายเล่ม อย่างน้อยควรมี 1 เล่มต่อนักเรียนสองคน วัตถุประสงค์หลักในขั้นตอนนี้คือเพื่อทำให้การอ่านนั้นง่ายและเน้นไปที่ความเพลิดเพลินและอ่านได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความแตกต่างเวลาทีอ่านหนังสือเรียนที่มีความยากกว่า

วันที่หนึ่ง

1. นำหนังสือทั้งหมดไปให้นักเรียนดู ผู้สอนอาจจะชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญของหนังสือเล่มนั้นและให้นักเรียนเดาว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร
2. ให้นักเรียนอ่านสองสามหน้าในใจไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนด เช่น จนจบบทที่หนึ่ง ให้นักเรียนปิดหนังสือและคืนหนังสือที่ครู (หรืออีกทางหนึ่งอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องทีอ่านจากซีดี)
3. เขียนคำถามง่าย ๆ บนกระดาน (ซึ่งท่านอาจจะเขียนเป็นภาษาไทยก็ได้) เช่น ตัวละครคือใคร เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เกิดอะไรขึ้น ต่อไปน่าจะเกิดอะไรขึ้น เป็นต้น
4. ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อตอบคำถามแล้วให้ช่วยกันตอบในชั้นเรียน

วันที่สอง

5. ทบทวนเรื่องที่อ่านในคาบเรียนที่แล้วกับนักเรียน แล้วให้พวกเขาเดาว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น
6. อ่านอีกสองสามหน้าด้วยกันกับนักเรียนและให้ตอบคำถามง่าย ๆ อีกสองสามคำถาม

วันที่สาม

7. ทำเช่นเดิมคือทบทวนสิ่งที่อ่านจากคาบที่แล้วและตามด้วยคำถาม ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนอ่านหนังสือจบทั้งเล่ม
8. ถามความคิดเห็นนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและถามถึงความแตกต่างระหว่างการอ่านเช่นนี้กับการอ่านหนังสือเรียน
9. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างกว้างขวางว่าไม่ใช่การอ่านเพื่อเรียนภาษา แต่เป็นการอ่านเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนได้อ่านและเพิ่มความรวดเร็วในการอ่าน รวมถึงเน้นย้ำเหตุผลว่าที่นักเรียนสามารถอ่านได้และอ่านได้อย่างรวดเร็ว นั้นเป็นเพราะเนื้อหาง่าย ครูผู้สอนจำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจว่าถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้จักคำศัพท์ทุกคำในเรื่องนั้นแล้วก็ตาม แต่ยังคงถือว่าพวกเขาได้เรียนรู้เพราะวิธีนี้เป็นการฝึกการอ่านให้เก่งและเร็วขึ้น

ให้ทำขั้นตอนข้างต้นซ้ำ ๆ กับหนังสือเล่มอื่น ๆ จนกระทั่งนักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการอ่านอย่างกว้างขวาง

ขั้นที่สอง – การเลือกหนังสือด้วยตนเอง

เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับการอ่านอย่างกว้างขวางในรูปแบบของอ่านเล่มเดียวกันทั้งชั้นเรียนแล้ว ก็ถึงเวลาที่จะให้ให้นักเรียนได้รู้จักการเลือกหนังสืออ่านด้วยตนเอง

ขั้นแรก – การปฐมนิเทศผู้เรียน

ในขั้นนี้จะช่วยให้ครูได้อธิบายเหตุผลว่าทำไมการอ่านในลักษณะนี้ถึงสำคัญ และเป็นเวลาที่ดียิ่งที่จะได้เน้นให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านหนังสือเรียนและการอ่านอย่างกว้างขวางนั้นจำเป็นที่จะต้องฝึกควบคู่กันไป และเพื่อเตือนให้ผู้เรียนตระหนักว่าการอ่านเพื่อความบันเทิงจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนนำภาษาที่ได้เรียนรู้จากหนังสือเรียนไปใช้ได้จริง

ขั้นที่สอง – หนังสือเล่มแรก

ให้นำหนังสือที่ง่ายที่สุดจากห้องสมุดของท่านมาวางไว้เพื่อให้นักเรียนได้เลือก อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าพวกเขาควรเลือกหนังสือที่พวกเขาต้องการอ่านแต่ควรเป็นหนังสือที่ตรงกับระดับความรู้ความสามารถของพวกเขาด้วย วิธีการพิจารณาให้กลับไปดูที่หน้า 4

ในระยะเบื้องต้นนี้ ให้ชี้แจงระบบการจัดหนังสือในประเด็นต่อไปนี้

- การแบ่งระดับหนังสือ (ยกตัวอย่างเช่นการใช้สัญลักษณ์สีหรือการใช้หมายเลข)
- หมายเลขหนังสือเพื่อใช้ในการจัดหนังสือแต่ละเล่ม
- วิธีการยืมและคืนหนังสือ
- วิธีการพิจารณาระดับของหนังสือที่นักเรียนควรอ่าน

เมื่อนักเรียนได้ตัดสินใจระดับการอ่านของตนเองว่าอยู่ในระดับไหนและเลือกหนังสือได้แล้ว ให้พวกเขาอ่านในใจโดยใช้เวลาประมาณ 10 ถึง 15 นาที ในขณะที่ครูผู้สอนเดินสังเกตการอย่างเงียบ ๆ และถามเบา ๆ เช่น *หนังสือเป็นอย่างไรบ้าง ระดับความยากง่ายเหมาะสมไหม มันง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนไหม สนุกไหม เข้าใจไหม เป็นต้น* หากหนังสือที่นักเรียนเลือกไม่เหมาะสม จงอนุญาตให้นักเรียนเปลี่ยนหนังสือ

เมื่อนักเรียนได้หนังสือแล้ว จงอนุญาตให้นักเรียนยืมหนังสือกลับบ้าน นักเรียนสามารถนำหนังสือมาด้วยได้ทุกคาบ (ท่านอาจแบ่งเวลาให้นักเรียนอ่านหนังสือในใจตอนต้นหรือท้ายคาบเรียน)

ขั้นที่สาม – การอ่านนอกชั้นเรียน

หลังจากนักเรียนได้อ่านหนังสือสักสองสามเล่มในห้องเรียนแล้ว ให้อธิบายว่าพวกเขาจำเป็นต้องกลับไปอ่านหนังสือที่บ้านเช่นกัน โดยตอนต้นนั้น แนะนำให้พวกเขาอ่านในระยะเวลานั้น ๆ เช่น 20 นาทีต่อสัปดาห์ แล้วค่อยเพิ่มระยะเวลาในการอ่านในแต่ละสัปดาห์ไปจนจบคอร์สหรือจนครบหนึ่งปีจนกระทั่งพวกเขาสามารถอ่านหนังสือได้สัปดาห์ละหนึ่งเล่ม

เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือจบแล้ว พวกเขาควรจะ

- สามารถอภิปรายกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันหรือสามารถทำกิจกรรมหลังการอ่านได้
- คืนหนังสือและเลือกเล่มใหม่
- ช่วยครูตรวจสอบหนังสือที่นักเรียนคืนมาและนำหนังสือไปเก็บที่ชั้น

การประเมินผลการอ่านอย่างกว้างขวาง

ครูผู้สอนมักจะมีความรู้สึกว่าจำเป็นต้องตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในการอ่านโดยตรงผ่านการสอบและทดสอบย่อย หรือแม้กระทั่งตรวจสอบว่านักเรียนได้อ่านจริง ในการอ่านอย่างกว้างขวางนั้น トラบใดที่นักเรียนยังคงอ่านหนังสือตามระดับของตัวเอง ก็ไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบ เนื่องจากผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาส่วนใหญ่ในหนังสือที่ตนเองตัดสินใจเลือกอ่านก่อนเริ่มลงมืออ่าน การอ่านอย่างกว้างขวางไม่ใช่การอ่านเพื่อการสอบ แต่เป็นการช่วยให้นักเรียนสร้างความเร็วและความคล่องแคล่วในการอ่านและ

สร้างนักอ่านภาษาอังกฤษที่มั่นใจมากขึ้น สิ่งเหล่านี้อาจไม่สามารถทดสอบได้โดยตรง อย่างไรก็ตาม สถาบันหลายแห่งยังคงยืนยันที่จะใช้วิธีการวัดผลอย่างเป็นทางการเพื่อวัดการอ่าน มูลนิธิฯ จึงขอแนะนำวิธีการประเมินผลดังต่อไปนี้

การทดสอบออนไลน์สำหรับหนังสืออ่านนอกเวลา

ในกรณีที่ครูผู้สอนอยากทราบว่านักเรียนได้อ่านหนังสือจริงหรือไม่ ครูผู้สอนสามารถให้นักเรียนทำแบบทดสอบได้ แต่ความยากก็คือจะทดสอบได้อย่างไรเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือคนละเล่มกัน บนเว็บไซต์มูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวางจะมีระบบการทดสอบออนไลน์สำหรับการอ่านนอกเวลาที่ครูสามารถใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ครูสามารถสร้างบัญชีให้ชั้นเรียนของตัวเองและให้ชื่อผู้ใช้ (log in name) และรหัสผ่านแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนล็อกอินเข้าไปและเลือกหนังสือที่พวกเขาได้อ่านไปแล้วและทำข้อสอบ พวกเขาจะได้รับผลการแจ้งผลว่าผ่านหรือไม่ผ่าน ครูผู้สอนเองจะได้รับการรายงานว่านักเรียนอ่านหนังสือไปแล้วกี่เล่ม เล่มไหนบ้าง และพวกเขาผ่านหรือไม่ผ่านการทดสอบ นักเรียนจะสามารถสะสมแต้มปีการอ่านเป็นรูปปกหนังสือซึ่งจะช่วยเสริมแรงจูงใจในการอ่านของพวกเขาอีกด้วย สามารถเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ทางเว็บไซต์ www.erfoundation.org

การวัดผลทางอ้อม

1. ทำรายงานหนังสือ บทสรุป งานนำเสนอ และโปสเตอร์

นักเรียนสามารถเขียนหรือพูดนำเสนอรายงานหรือบทสรุปหนังสือ หรือทำโปสเตอร์และงานนำเสนอที่จะช่วยสรุปเนื้อหาของหนังสือที่อ่านไป พวกเขายังสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครในหนังสือรวมถึงโครงเรื่องหรือปฏิกิริยาที่พวกเขามีต่อหนังสือ ได้อีกด้วย นักเรียนที่มีความสามารถต่ำลงมาอาจจะทำกิจกรรมเติมคำในช่องว่าง เช่น “ตัวละครที่ฉันชอบที่สุดคือ.....” หรือ “ฉันชอบหรือไม่ชอบหนังสือเล่มนี้เพราะ.....” หรือเขียนความรู้สึกที่ตนเองมีต่อหนังสือเล่มนั้น ๆ โดยใช้ภาษาแม่ของตนเอง

2. การให้เกรด

ครูผู้สอนสามารถให้เกรดนักเรียนโดยการนับจำนวนหน้าที่อ่านหรือจำนวนคำที่อ่าน หรืออาจจะดูจำนวนระดับการอ่านที่ผู้เรียนได้พัฒนา หรือดูจากคุณภาพของการเขียนหรือพูดสรุปเรื่องที่อ่าน หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลังการอ่านตามแบบการอ่านอย่างกว้างขวาง เป็นต้น

3. การวัดความเร็วในการอ่าน

ในตอนเริ่มต้นของหลักสูตร ให้ผู้เรียนอ่านหนังสือตามความเร็วปกติของตนเองเป็นระยะเวลา 3 นาที หลังจากนั้นให้นับจำนวนคำที่พวกเขาอ่านได้และหารด้วยสามเพื่อให้ได้จำนวนคำต่อนาที และให้ติดตามการวัดความเร็วในการอ่านนี้โดยใช้หนังสือเล่มเดิมในช่วงกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน นักเรียนอาจจะใช้ตารางเพื่อบันทึกพัฒนาการของตนเอง

4. การเฝ้าติดตามอย่างไม่เป็นทางการ

ในช่วงเวลาที่ให้นักเรียนอ่านในใจในแต่ละสัปดาห์นั้นถือเป็นโอกาสที่ครูผู้สอนจะได้เฝ้าดูนักเรียน โดยต้องสังเกตว่า

- พวกเขาเข้าใจหรือไม่ หรือพวกเขาดูเบื่อหรือขาดความสนใจ
- พวกเขาขี้เมื่อยเวลาที่อ่านตอนที่สนุกหรือไม่ หรือพวกเขาดูลึนหรือตื่นเต้นเวลาที่อ่านตอนที่ตื่นเต้นเร้าใจหรือไม่
- พวกเขา นั่งอยู่ในอิริยาบถที่เพลิดเพลินกับการอ่านหรือไม่หรือแอบหลับ
- พวกเขาเปิดหน้าหนังสือบ่อยไหม พวกเขาดูอ่านซ้ำหรือไม่ (ท่านอาจจะสังเกตได้โดยการดูการไล่นิ้วมือบนหน้ากระดาษ)
- พวกเขาต้องอ่านตอนเดิม ๆ ของหนังสือเล่มนั้นซ้ำหรือไม่ พวกเขาใช้ดิกชันนารีบ่อยครั้งหรือไม่

5. การตรวจสอบความเข้าใจแบบไม่เป็นทางการในระหว่างหรือหลังการอ่าน

ในระหว่างหรือหลังการอ่าน คำถามเหล่านี้จะสามารถช่วยให้ท่านตรวจสอบได้ว่านักเรียนมีความเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือสามารถอ่านจบได้หรือไม่

- พวกเขาสามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้อย่างไหลลื่นหรือไม่ ซึ่งอาจจะทำได้โดยการใช้ภาษาแม่ของตน
- พวกเขาสามารถตอบสนองกับเรื่องราวได้อย่างอิสระหรือไม่โดยการบอกว่าชอบหรือไม่ชอบอะไร
- หากสองสามบรรทัดหรือสองสามประโยคจากเรื่องนั้นและทดสอบพวกเขาว่าใครเป็นคนพูดหรือสถานที่ที่ตัวละครอยู่
- สอบถามว่า “เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร” “ใครเป็นตัวละครสำคัญ” “เกิดอะไรขึ้นในหน้านี้”
- ถามถึงตอนจบของเรื่องว่าเป็นโคกนาฏกรรมหรือสุขนานาฏกรรม เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น หรือถามถึงประเภทวรรณกรรมของหนังสือเล่มนั้น
- พวกเขาหนังสือเหมือนพยายามหาคำตอบจากหนังสือในขณะที่ตอบคำถามหรือไม่

คำถามและคำตอบเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

ในหน้านี้มีคำถามและคำตอบที่มักจะพบบ่อยเวลาครูผู้สอนสอบถามเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

หากนักเรียนอ่านอย่างเดียวครูผู้สอนจะต้องทำอะไร

การที่ครูไม่ได้สอน ไม่ได้หมายความว่านักเรียนจะหยุดชะงักลง ในขณะที่นักเรียนกำลังอ่านหนังสือ ครูผู้สอนสามารถพูดเบา ๆ กับนักเรียนแต่ละคนเพื่อตรวจสอบว่าพวกเขา กำลังอ่านหนังสือในระดับที่ถูกต้องและกำลังเพลิดเพลินกับหนังสือ หรืออ่านหนังสือจบเล่มแล้ว ตัวครูผู้สอนเองก็สามารถอ่านหนังสือภาษาต่างประเทศให้นักเรียนเห็นเป็นตัวอย่างว่าครูเองก็อ่านเช่นกัน

ทำไมนักเรียนถึงไม่อ่าน

มีเหตุผลที่เป็นไปได้หลายประการ

- หนังสือที่นักเรียนอ่านอาจจะยากเกินไปหรือไม่น่าสนใจสำหรับพวกเขา
- ตัวผู้เรียนเองมีภาระในการเรียนวิชาอื่นหรือมีการบ้านมาก
- พวกเขาไม่ชอบการอ่าน นักเรียนบางคนอาจจะชอบการฟังอย่างเงียบ ๆ จากสื่อบันทึกเสียงมากกว่า
- การอ่านเป็นทางเลือกและผู้เรียนอาจเลือกที่จะไม่อ่าน ควรบังคับให้นักเรียนอ่านหนังสือ
- ครูผู้สอนไม่ได้ติดตามว่านักเรียนได้อ่านหนังสืออย่างต่อเนื่อง นักเรียนจึงไม่อ่าน
- นักเรียนเองจำเป็นต้องได้รับแรงจูงใจเพื่อให้อ่านมากขึ้น

พวกเขาควรอ่านอย่างน้อยแค่ไหน

งานวิจัยแนะนำว่าพวกเขาควรอ่านหนังสืออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งเล่มหรือมากกว่านั้นตามระดับความสามารถของตนเอง

นักเรียนมีภาระหน้าที่เยอะอยู่แล้ว จะจัดเวลาอย่างไรเมื่อหลักสูตรเองไม่ได้กำหนดการอ่านลงไปแผนการเรียน

ครูผู้สอนและสถานศึกษาอาจเลือกที่จะไม่บรรจุการอ่านอย่างกว้างขวางลงไปหลักสูตร ซึ่งการทำเช่นนี้อาจส่งผลทำให้นักเรียนไม่มี

- การฝึกฝนอย่างเพียงพอที่จะทำให้อ่านได้และการพัฒนาความเร็วในการอ่าน
- โอกาสสัมผัสกับภาษาที่ลุ่มลึกพอที่จะทำให้พวกเขาเข้าถึงไวยากรณ์และคำศัพท์ที่พวกเขาจะต้องเจอในหนังสือเรียน
- ความพึงพอใจจากการที่สามารถอ่านภาษาต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่ว

ดังนั้นสถานศึกษาควรพิจารณาปรับหลักสูตรเพื่อทำให้การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่มีความสำคัญ

จะดำเนินการการอ่านอย่างกว้างขวางได้อย่างไรเมื่อจำเป็นต้องสอนให้นักเรียนสอบผ่าน

หนึ่งเหตุผลหลักที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำเวลาทำข้อสอบมาตรฐานเช่น TOEFL หรือ TOEIC นั่นคือพวกเขาไม่สามารถอ่านได้รวดเร็วพอที่จะทำข้อสอบให้เสร็จได้ หากพวกเขาสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว พวกเขาจะอ่านบทอ่านในข้อสอบได้เร็วขึ้นและเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ การอ่านบทอ่านสั้น ๆ สำหรับเตรียมสอบเพียงอย่างเดียว นั้น ไม่ได้ช่วยทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเพียงพอที่จะเรียนรู้ให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องอ่านสื่อการอ่านที่หลากหลายและยาวขึ้น มีงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าในเวลาเท่ากัน นักเรียนที่อ่านอย่างกว้างขวางสามารถทำข้อสอบได้ดีกว่าผู้ที่ใช้เวลาในการฝึกทำข้อสอบอย่างเดียว

นักเรียนไม่ยอมหยุดอ่านหนังสือที่ยากเกินความสามารถของตนเอง ควรทำอย่างไร

กรณีนี้จะไม่เป็นปัญหาหากนักเรียนมีความรู้พื้นฐานมากพอและเพลิดเพลินกับหนังสือเล่มนั้น แต่จะเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องเมื่อหนังสือเล่มนั้นน่าเบื่อและไม่สนใจให้อ่าน หากเป็นเช่นนั้น ให้ครูบอกนักเรียนให้หยุดอ่านเล่มนั้นและให้กลับมาอ่านหลังจากความสามารถของพวกเขาเพิ่มขึ้น

จำเป็นไหมที่จะต้องบังคับให้นักเรียนอ่านหรือให้พวกเขาอ่านอย่างสมัครใจ

ในอุดมคติแล้วเมื่อนักเรียนอ่านโดยสมัครใจจะได้ผลดีที่สุด แต่โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะต่อต้านเพราะว่าพวกเขามีภาระอื่นมากพออยู่แล้ว ถึงแม้พวกเขาจะตระหนักว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ดี หากการอ่านอย่างกว้างขวางเป็นเพียงทางเลือก นักเรียนหลายคนอาจเลือกที่จะไม่อ่าน ครูควรจะอธิบายถึงเหตุผลและวิธีการว่าการอ่านลักษณะนี้จะสามารถช่วยพวกเขาและแนะนำให้การอ่านอย่างกว้างขวางเป็นส่วนหนึ่งของวิชา ไม่ใช่กิจกรรมทางเลือก

นักเรียนจะหาเวลาอ่านได้อย่างไร

คนส่วนใหญ่อาจจะมีเวลาสำหรับอ่านหนังสือในแต่ละวันไม่มาก หากไม่สามารถอ่านในใจในห้องเรียนได้ นักเรียนควรรหาเวลาที่อ่านเป็นประจำทุกวัน เช่น ก่อนเข้านอน หรือเวลานั่งรถไปโรงเรียน

เมื่อไหร่ที่นักเรียนจะสามารถอ่านหนังสือนอกเวลาได้

ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มอ่านอย่างกว้างขวางด้วยตนเอง พวกเขาจำเป็นต้องคุ้นเคยกับตัวอักษร สามารถที่จะรู้ความหมายของคำศัพท์หลายร้อยหรือหลายพันคำที่มักจะพบบ่อย ๆ ก่อน และอาจต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์มาบ้าง ชุดหนังสืออ่านนอกเวลาที่ง่ายที่สุดมีตั้งแต่ระดับที่ต่ำมาก ๆ เพื่อที่การอ่านอย่างกว้างขวางจะสามารถเริ่มได้ตั้งแต่เริ่มหัดอ่านเลย (ดูหน้า 16) ในภาษาอังกฤษนั้น การออกเสียงคำอาจจะไม่สอดคล้องกับการสะกด ดังนั้นการเรียนเกี่ยวกับการผสมเสียงจะเป็นประโยชน์มาก หรือสำหรับนักเรียนบางคนอาจจะเป็นเรื่องที่ยากที่จำเป็นมากทีเดียว

นักเรียนสามารถใช้ดิกชันนารีได้ในขณะอ่านหรือไม่

เวลาที่อ่านเพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วและความเร็วในการอ่าน นักเรียนควรอ่านหนังสือที่ง่าย ๆ และสนุก หากพวกเขาจำเป็นต้องเปิดหาความหมายของคำศัพท์บ่อยเกินไป นั่นหมายความว่าหนังสือเล่มนั้นยากเกินไปสำหรับพวกเขา และพวกเขาควรจะอ่านหนังสือเล่มที่ง่ายกว่านั้น

ควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงหรือไม่

ครูควรอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังเป็นบางครั้งเพราะจะช่วยให้ นักเรียนสามารถเปรียบเทียบการออกเสียงกับการสะกดคำและรู้วิธีการออกเสียงในระดับประโยค ครูผู้สอนที่ไม่ประสงค์จะอ่านออกเสียงเอง อาจจะใช้คลิปเสียงอ่านของหนังสือทดแทนได้ ความเร็วในการอ่านนั้นมักจะมีความเร็วที่เร็วกว่าความเร็วในการฟังหรือการพูด แม้ว่าการอ่านและฟังไปพร้อมกันนั้นมีประโยชน์ เราควรใช้วิธีนี้แต่เพียงเล็กน้อยในการสอนการอ่านอย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม นักเรียนหลายคนไม่ชอบการอ่านออกเสียงในชั้นเรียนเพราะรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับการออกเสียงและกลัวถูกล้อเลียน นอกจากนี้ การอ่านออกเสียงและการคิดในเวลาเดียวกันจะเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก และอาจทำให้การอ่านของพวกเขาช้าลงและไม่ลุ่มลึก ซึ่งการฝึกอ่านให้มากขึ้นจะช่วยให้แก้ปัญหาเหล่านี้ได้

ควรอนุญาตให้นักเรียนแปลหนังสือที่อ่านเป็นภาษาแรกหรือไม่

หัวใจสำคัญของการอ่านอย่างกว้างขวางคือการเลือกสื่อการอ่านที่นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วและมีความเข้าใจในระดับสูงซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนประมวลภาษาได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปโดยอัตโนมัติเป็นภาษาอังกฤษ การให้นักเรียนแปลสิ่งที่อ่านจะเป็นการบังคับให้นักเรียนกลับไปใช้ภาษาที่หนึ่งของตน ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการประมวลภาษาแบบอัตโนมัติในการอ่านเพื่อการเรียนซึ่งต้องอ่านข้อความที่มีความยากนั้น นักเรียนอาจจำเป็นต้องแปลภาษาในบางครั้งเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ

จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องอ่านหนังสืออ่านนอกเวลาเท่านั้นในการสร้างความชำนาญในการอ่าน

ไม่จำเป็น นักเรียนสามารถอ่านอะไรก็ได้ที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและคล่องแคล่ว อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยเมื่อไม่นานมานี้แสดงให้เห็นว่าระดับความคล่องแคล่วในการอ่านที่สูงนั้นมาจากการอ่านหนังสือนอกเวลามากกว่าจากการอ่านหนังสือนอกเวลาและหนังสือที่เขียนด้วยภาษาต้นฉบับ การสอนอ่านเร็วมักจะประสบความสำเร็จและมีประโยชน์อย่างมากในการสอนควบคู่ไปกับการอ่านอย่างกว้างขวาง

ถ้าหนังสือหายต้องทำอย่างไร

ถือว่าเป็นเรื่องปกติที่หนังสือโดยเฉพาะอย่างยิ่งเล่มที่เป็นที่นิยมและน่าสนใจมักจะหายไป ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีเล่มนี้หลาย ๆ เล่ม แต่การที่หนังสือหายไปนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีนักเรียนคนใดคนหนึ่งขโมยไป มันอาจจะหายเพราะพวกเขาทำหายหรือพวกเขาลืมนำมาคืนหรือรู้สึกขวยหน้าที่จะยอมรับออกมา วิธีการคือให้ท่านติดป้ายประกาศรอบโรงเรียนแนะนำว่าสามารถนำหนังสือมาคืนในกล่องคืนหนังสือด้านนอกหน้าห้องพักครูเวลาใดก็ได้

ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการอ่านหรือไม่

การขอให้นักเรียนนำหนังสือกลับไปอ่านที่บ้านเป็นวิธีการที่ชาญฉลาดที่จะแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนใส่ใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุตรหลานของพวกเขา สำหรับนักเรียนที่อายุน้อย จะเป็นการดีหากให้พวกเขาอ่านหนังสือกับผู้ปกครองหรืออ่านให้ผู้ปกครองฟัง โดยการจัดสรรเวลาพิเศษในแต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์กับผู้ปกครองหรือพี่น้องที่มีอายุมากกว่า (เช่น ก่อนเข้านอน หลังรับประทานอาหารเย็น เป็นต้น) จะช่วยเสริมนิสัยในการอ่าน บางโรงเรียนขอให้ผู้ปกครองกรอกแบบฟอร์มเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจหนังสือที่อ่าน วิธีนี้จะช่วยพัฒนาการสื่อสารอันดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัวอีกด้วย

จะทำอย่างไรจึงจะจูงใจให้นักเรียนอ่านได้

การรักษาระดับแรงจูงใจให้อยู่ในระดับสูงเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการอ่านที่ประสบความสำเร็จ โดยมีวิธีดังต่อไปนี้

- ให้นักเรียนแต่ละคนมีคู่อ่าน โดยให้พวกเขาแบ่งปันประสบการณ์การอ่านและปัญหาในการอ่าน

- ให้รางวัลสำหรับผู้ที่ทำหนังสือเยอะที่สุด ผู้ที่ทำรายงานดีที่สุด ผู้ที่อ่านได้เร็วที่สุด เป็นต้น
- ขอให้นักเรียนช่วยเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดและช่วยจัดการระบบการยืมหนังสือ
- ขอความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการตกแต่งห้องสมุดและการจัดโชว์หนังสือ
- ขอให้นักเรียนโนหวดหนังสือยอดเยี่ยม 10 เล่มประจำห้องสมุด

การฟังอย่างกว้างขวางโดยใช้ไฟล์เสียงและวิดีโอ

การฟังอย่างกว้างขวางเป็นวิธีที่ใกล้เคียงกับการอ่านอย่างกว้างขวาง นักเรียนไม่เพียงแต่จะต้องเสริมสร้างความคล่องแคล่วชำนาญในการอ่าน แต่ควรจะมี ความชำนาญในการฟังเช่นกัน พวกเขาจำเป็นต้องได้รับข้อมูลนำเข้าผ่านการฟังอย่างกว้างขวาง เพื่อสร้างความสามารถในการจำแนกคำจากการฟังได้อย่างอัตโนมัติและเข้าใจวิธีการที่ภาษาเรียงร้อยเข้าด้วยกัน เนื่องจากไม่ใช่ นักเรียนทุกคนที่ชอบการอ่านหนังสือ ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดให้มีโอกาสในการฟังอย่างกว้างขวางเช่นกัน

หนังสืออ่านนอกเวลาแทบทุกเล่มจะมีไฟล์เสียงแนบมาด้วย ซึ่งไฟล์เสียงบางไฟล์สามารถดาวน์โหลดได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายจากเว็บไซต์ของสำนักพิมพ์ หรือสามารถหาซื้อได้ หนังสือชุดบางเรื่องจะมีวิดีโอแนบมาด้วย สื่อวิดีโอเหล่านี้มักจะมีคุณภาพสูง ดังนั้นนักเรียนสามารถฟังในขณะที่อ่านเพื่อช่วยให้พวกเขา รู้สึกเพลิดเพลินกับหนังสือมากขึ้น นอกจากนี้ สื่อวิดีโอเหล่านี้จะช่วยให้พวกเขาทราบรูปแบบเสียง เสียงสูงต่ำ การออกเสียง และยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้พวกเขาได้อ่านออกเสียงตามไปด้วย

โรงเรียนหลายโรงเรียนจะบรรจุหนังสือและวิดีโอที่อยู่ในรูปแบบซีดีไว้ในแฟ้มเดียวกัน (หรือใส่ซีดีไว้ในซองด้านหลังของหนังสือ) ซึ่งนักเรียนเองสามารถ ก) อ่านอย่างเดียว ข) ฟังอย่างเดียว หรือ ค) ทั้งฟังทั้งอ่าน เพื่อความหลากหลายในการรับภาษา พวกเขาสามารถอ่านก่อนแล้วค่อยฟังหรือฟังก่อนแล้วค่อยอ่าน

ทั้งครูและนักเรียนควรจะระลึกไว้เสมอว่าความสามารถในการอ่านได้อย่างคล่องแคล่วของนักเรียนนั้น จะไม่เหมือนกับความสามารถในการฟังอย่างชำนาญ มีงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าความรู้ทางคำศัพท์จากการฟังและความสามารถในการเข้าถึงคำศัพท์จากการฟังจะต่ำกว่าการอ่านประมาณครึ่งหรือหนึ่งส่วนสามเท่าตัว ดังนั้นพวกเขาอาจจะต้องฟังหนังสือที่อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับหนังสือที่อ่าน 1-2 ระดับ เพื่อช่วยให้พวกเขาหาระดับความชำนาญในการฟังของตนเอง ท่านอาจจะเลือกคลิปเสียงที่สั้น ๆ จากหนังสือที่มีความยากหลากหลายระดับและเปิดให้นักเรียนฟังในชั้นเรียน ในขณะที่พวกเขาฟังตั้งแต่ว่าระดับที่ง่ายที่สุดไปจนยากขึ้นเรื่อย ๆ ทีละเรื่อง ให้พวกเขาจดบันทึกว่าระดับไหนที่พวกเขาฟังแล้วมีความรู้สึกที่ฟังได้อย่างสบาย ๆ

ในปัจจุบันมีเครื่องเล่นซีดีที่ทันสมัยรวมถึงเครื่องเล่นเพลงส่วนบุคคลที่ให้ผู้ฟังควบคุมความเร็วได้ และยังมีโปรแกรมออนไลน์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ให้ครูดาวน์โหลดและแก้ไขไฟล์เสียงเหล่านั้นได้ (การแก้ไขไฟล์เสียงจะทำให้หากเจ้าของลิขสิทธิ์อนุญาต) โดยการชะลอความเร็วของไฟล์บันทึกเสียงหรือการเพิ่มความเร็ว (ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาระดับการฟัง) โปรแกรมเหล่านี้สามารถหาได้โดยง่ายทางอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะบางประการในการใช้สื่อการฟังจากหนังสืออ่านนอกเวลาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

- ใช้ไฟล์เสียงเล่นเป็นเรื่องอย่างต่อเนื่องโดยทยอยเล่นครั้งละสองสามหน้าในหนึ่งวันหรือในหนึ่งสัปดาห์
- บทหนังสืออ่านนอกเวลาบางเรื่องจะเป็นบทละครที่สามารถนำไปเปิดฟังหรือให้นักเรียนนำไปแสดงได้
- หลังจากให้นักเรียนอ่านจบทั้งเรื่องแล้ว ให้นักเรียนปิดหนังสือและเล่นเทปบันทึกเสียงไปจนจบโดยไม่หยุดเลย วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการฟัง ได้ เพื่อช่วยให้การฟังง่ายขึ้น พวกเขาสามารถปิดข้อความไว้และดูเพียงภาพประกอบในขณะที่ฟัง

- หากต้องการใช้เพื่อฝึกการออกเสียง ให้เลือกตอนที่มีบทสนทนาหรือบทพูด แล้วเล่นคลิปเสียงและกดหยุดชั่วคราวทีละประโยคในบทสนทนาหรือบทพูดนั้น และให้นักเรียนออกเสียงหรือพูดตาม เล่นประโยคนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่งและให้นักเรียนพูดตามอีกครั้ง กิจกรรมนี้ควรฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียนมากกว่าฝึกทีละคน
- ถ่ายเอกสารรูปภาพจากหนังสือและขอให้นักเรียนเรียงลำดับรูปภาพตามที่ได้ฟังเนื้อเรื่อง
- ให้นักเรียนฟังรวดเดียวเพื่อหาความเข้าใจโดยรวมและฟังซ้ำอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาข้อมูลในรายละเอียด
- ให้นักเรียนคนหนึ่งฟังเรื่อง ในขณะที่อีกหนึ่งคนอ่าน และให้ทั้งสองคนเปรียบเทียบความเข้าใจของตนเอง
- ให้ครูอ่านออกเสียงบางตอนโดยให้แก๊งออกเสียงผิดเพื่อให้นักเรียนอ่านและฟังเพื่อหาข้อผิดพลาดนั้น ๆ

กิจกรรมแนะนำสำหรับการอ่านอย่างกว้างขวาง

วันแรกในชั้นเรียน

- ให้หาประวัติการอ่านของนักเรียน เช่น พวกเขาอ่านอะไรมาบ้าง มีความแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไรในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง
- ให้นักเรียนนำตัวอย่างสิ่งที่เขาอ่านเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาแรกก็ได้
- อภิปรายความเชื่อเกี่ยวกับการอ่าน เช่น การอ่านแบบไหนดีที่สุด อ่านช้า อ่านอย่างรวดเร็ว หรืออ่านเร็ว ๆ เราจำเป็นจะต้องเข้าใจทุกสิ่งที่อ่านหรือไม่ ควรใช้ดิกชันนารีหรือไม่ อ่านที่ไหนดีที่สุด ใครควรเป็นคนตัดสินใจว่าเราควรอ่านอะไร เป็นต้น

การเลือกหนังสือหรือสื่อการอ่าน

- ให้ครูผู้สอนชี้แจงถึงองค์ประกอบในหนังสือ คำโปรย บทสรุป ประมวลคำศัพท์ หรือคำถามตรวจสอบความเข้าใจ
- ให้ครูผู้สอนนำหนังสือหลายเรื่องวางบนโต๊ะ และให้นักเรียนพิจารณาจากปกว่าหนังสือเล่มไหนดูดีที่สุดและน่าอ่าน
- จัดกิจกรรมล่าหนังสือ โดยสร้างคำถามเกี่ยวกับหนังสือเล่มนั้น แล้วให้นักเรียนหาว่าคือหนังสือเล่มไหน เช่น หนังสือเล่มใดมีเรื่องห้าเรื่อง หนังสือเล่มใดเป็นเรื่องราวความรัก ระหว่างมาเรียและเฟลิกซ์ หนังสือเล่มใดที่เดวิด แอนดรูส์เป็นผู้แต่ง
- ถ่ายสำเนาภาพประกอบหนังสือหลาย ๆ ภาพ แล้วให้นักเรียนเดาว่าภาพประกอบเหล่านั้นมาจากหนังสือเล่มใดและให้เหตุผล
- เดาเรื่องราวจากชื่อเรื่องและปกหนังสือรวมถึงภาพประกอบ ให้นักเรียนคาดคะเนว่าเรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อไหร่ ที่ไหน และตัวละครเป็นใคร
- ดูที่ปกหนังสือและคำโปรย แล้วให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และให้นักเรียนอ่านเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้
- อภิปรายหัวข้อ "หนังสือเล่มโปรดของฉัน" เพื่อช่วยในการเลือกหนังสือที่ดี อาจจะติดดาวหรือสติ๊กเกอร์ระบุว่า "หนังสือควรอ่าน" หรือ "หนังสือยอดเยี่ยมประจำชั้นเรียน" บนหน้าปกหนังสือยอดเยี่ยม

การให้นักเรียนมีส่วนร่วม

- ขอให้นักเรียนช่วยแบ่งประเภทหนังสือตามประเภทวรรณกรรม และให้จดประเภทลงบนปกหนังสือด้านใน
- ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยเลือกหนังสือเล่มใหม่ ๆ จากแคตตาล็อกของสำนักพิมพ์
- ให้นักเรียนไปดูห้องสมุดประจำท้องถิ่นและนำข้อเสนอแนะกลับมา
- ให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยดูแลห้องสมุดในการยืมคืนหนังสือและจัดชั้นหนังสือ
- ชักชวนให้นักเรียนบริจาคหนังสือโดยให้เขียนด้านหลังปกในว่า บริจาคโดย ชื่อผู้บริจาค, วันที่
- ให้พวกเขาช่วยระดมทุนเข้าห้องสมุด โดยการจัดการแข่งขันการอ่าน หรือให้เปิดรับเงินบริจาค หรือขายสินค้าในงานโรงเรียน

- ให้นักเรียนประเมินระดับว่าหนังสือที่พวกเขาอ่านนั้นสูงหรือต่ำกว่าความยากง่ายของหนังสือในระดับเดียวกัน ครูควรจจะมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มที่อยู่ในระดับที่เหมาะสม
- ให้นักเรียนช่วยสร้างบล็อกหรือเว็บเพจของชั้นเรียนหรือของโรงเรียนโดยจัดให้มีการวิจารณ์และแนะนำหนังสือ
- จัดทำบัตรวิจารณ์ไว้อยู่ในปกหนังสือทุกเล่มเพื่อให้นักเรียนช่วยหาคะแนนหนังสือ อาจจะหาคะแนนเป็นดาวหรือหน้าเช่น 😊 😞
- ให้นักเรียนช่วยเลือกหนังสือยอดเยี่ยม 10 เล่มประจำภาคเรียน
- ให้นักเรียนช่วยครูสร้างมุมสำหรับอ่านหนังสือในโรงเรียน
- ให้นักเรียนช่วยจัดแสดงหนังสือตามประเภทของหนังสือ เช่น จัดแสดงหนังสือลึกลับลึกลับหรือนิยายโรแมนติก
- จัดการแข่งขันอ่านหนังสือเช่นในงานเทศกาลของโรงเรียน ให้นักเรียนแข่งขันการอ่านว่าใครจะอ่านได้เยอะที่สุดในระยะเวลาที่กำหนด เช่น 8 ชั่วโมง หนังสือที่มีความยาวหรือความยากง่ายแตกต่างกันอาจจะถูกกำหนดค่าต่างกันเช่น สามก๊กโลเมตร หรือห้ากิโลเมตร และเพื่อให้จบมาราธอน 42 กิโลเมตร พวกเขาจะต้องอ่านจนครบ ซึ่งอาจจะใช้วิธีนี้ในการขอรับเงินสนับสนุนสำหรับการอ่านจากคนทั่วไป เช่น 1 ดอลลาร์ต่อหนึ่งเล่ม หรือต่อ 1000 คำ เพื่อนำเงินเหล่านั้นมาใช้ในการซื้อหนังสือ
- จัดตั้งชมรมหนังสือหรือมุมการอ่านในโรงเรียนของท่าน

การสร้างความเชี่ยวชาญในการอ่าน

- ให้อ่านย่อหน้าเดิม แต่ให้เร็วขึ้น 10 เปอร์เซ็นต์
- อ่านจับเวลา เช่น พยายามอ่านโดยกำหนดจำนวนคำในระยะเวลา 3 นาที เป็นต้น
- ให้จับคู่กันอ่านตอนใดตอนหนึ่งของหนังสือ (เพื่อช่วยกันตรวจสอบความเข้าใจของกันและกัน)
- ให้นักเรียนบันทึกความรู้สึกขณะอ่านที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น และให้อ่านหนังสือเล่มเดิมเพื่อดูว่าความรู้สึกเปลี่ยนไปหรือไม่

เมื่อให้ทั้งชั้นเรียนอ่านหนังสือเล่มเดียวกัน

- หากมีภาพยนตร์ที่สร้างจากหนังสือหรือเป็นเล่มที่ทุกคนรู้จักกันดีอยู่แล้ว ให้เปิดตัวอย่างภาพยนตร์เรื่องนั้นก่อนให้นักเรียนอ่าน
- สำหรับเรื่องที่เป็นที่รู้จักอยู่แล้ว ให้ถามนักเรียนว่าพวกเขาทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ นักเขียน หรือโครงเรื่อง เช่น *Romeo and Juliet*, *Jane Eyre*, *Shakespeare*, *The Jungle Book*, *Charles Dickens*
- ให้นักเรียนอ่านหนังสือเล่มเดียวกันโดยมีแบบฝึกหัดหรือภาระงานที่แตกต่างกัน เช่น ให้หนึ่งคนหาคำศัพท์และวลี ส่วนอีกคนให้ทำโน้ตสรุปตัวละคร อีกคนให้บันทึกโครงเรื่อง และอีกคนให้หาประเด็นทางวัฒนธรรม และให้พวกเขา นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน
- กิจกรรม 10 คำถาม ให้นักเรียนคนหนึ่งนึกถึงตัวละครหรือสถานที่ในเรื่อง แล้วให้นักเรียนคนอื่นทายคำตอบโดยการตอบ yes หรือ no เช่น คุณแก่หรือไม่ คุณมีพี่สาวหรือน้องสาวหรือไม่ และให้โอกาสในการทายเพียง 10 ครั้ง
- หลังจากอ่านได้หนึ่งบทแล้ว ให้ครูสร้างคำถามถูกผิด (true or false) โดยทีมที่ตอบถูกมากที่สุดคือผู้ชนะ
- ให้พวกเขาแสดงบทบาทสมมติจากตอนใดตอนหนึ่งของหนังสือ โดยใช้ตัวละครและอารมณ์ตามหนังสือ ให้ใช้คำพูดของพวกเขาเองหรือจะใช้บทพูดตามหนังสือก็ได้ และให้พวกเขาแสดงหน้าชั้นเรียน
- ให้นักเรียนถ่ายทอดฉากที่เกี่ยวกับอารมณ์ของตัวละครในหนังสือ (สำหรับฉากที่ตลกหรือเต็มไปด้วยอารมณ์ นักเรียนสามารถถ่ายทอดมาในรูปแบบที่ต่างออกไป เช่น ฉากโรแมนติกแต่ให้ถ่ายทอดออกมาอย่างตลกขบขัน ฉากเศร้าแต่ให้ถ่ายทอดออกมาอย่างมีความสุข)

- ให้นักเรียนหยุดอ่านเมื่อถึงจังหวะที่สำคัญ และให้นักเรียนใช้จินตนาการคิดว่าตัวละครจะได้ยินเสียงอะไร พวกเขาอาจจะมองเห็นหรือได้กลิ่นอะไร
- ให้พวกเขาอภิปรายถึงสิ่งตอบแทน บทลงโทษ รถยนต์ อาหาร เสื้อผ้า บ้านที่อยู่อาศัย หรืออื่น ๆ สำหรับตัวละคร
- ให้ครูเล่นซีดีหรืออ่านตอนสั้น ๆ ของบทโศกบทหนึ่งและหยุด ให้นักเรียนเดาว่าต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น
- เลือกรายละเอียดที่สำคัญจากเรื่องเพื่อถามว่าใครพูดและทำไมถึงพูดเช่นนั้น
- ให้อภิปรายชื่อเรื่อง รูปเล่ม และแบบปก ว่าเข้ากับเนื้อเรื่องหรือไม่หลังจากที่นักเรียนอ่านหนังสือจบ
- เขียนสรุปตามลำดับเหตุการณ์ของเรื่องเป็นประโยคละหนึ่งบรรทัด ตัดออกเป็นตอนละบรรทัด และให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง
- สำหรับคนที่อ่านเรื่องสารคดี ให้ค้นหาสถานที่ (บุคคล ประเทศ บริษัท ฯลฯ) ที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือ
- หลังจากอ่านหนังสือจบแล้ว ให้พวกเขาดูภาพยนตร์ (หากมีการสร้างเป็นภาพยนตร์จากหนังสือเล่มนั้น) และให้อภิปรายถึงความแตกต่าง
- ถ่ายเอกสารรูปประกอบหรือชื่อเรื่องแต่ละบทจากหนังสือ แล้วให้นักเรียนเรียงลำดับให้ถูกต้องหรือให้เล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้ง
- ให้รายการคำคุณศัพท์ที่อธิบายถึงตัวละครจากหนังสือ (เช่น กล้าหาญ หัวแข็ง) และให้ลองเดาว่าเป็นใคร
- ให้คาดคะเนว่าจะเกิดอะไรขึ้นในตอนท้ายของหนังสือ หรือให้เขียนเรื่องย่อของภาคต่อไป
- ให้นักเรียนแสดงเป็นตัวละครและสัมภาษณ์ตัวละครนั้น ๆ ซึ่งกิจกรรมนี้จะแนะนำให้ใช้เมื่ออ่านเรื่องอาชญากรรม
- ให้สร้างแผนผังลำดับเหตุการณ์ ซึ่งกิจกรรมนี้จะเหมาะกับเรื่องที่มีการเล่าเรื่องแบบย้อนหลัง
- ให้ถ่ายทอข้อมูลโดยให้เปลี่ยนจากตัวอักษรเป็นแผนที่ แผนผัง หรือตาราง (เหมาะกับเรื่องสารคดี)
- ให้เขียนเรื่องขึ้นมาใหม่หรือให้เล่าเรื่องบางส่วน (หรือทั้งหมด) จากมุมมองของตัวละครที่แตกต่างกัน
- ให้วิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญแต่ละเหตุการณ์และให้พวกเขาตัดสินใจว่าพวกเขาจะกระทำเช่นเดียวกันกับตัวละครในสถานการณ์นั้นหรือไม่
- ให้สร้างประวัติของตัวละคร เช่นอุปนิสัย งานอดิเรก สิ่งที่เขาทาน อาชีพ เสื้อผ้าการแต่งกาย ฯลฯ
- เล่นเก้าอี้ดนตรี ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมมองเห็นหน้ากัน ให้คนหนึ่งยืนตรงกลางและถามคำถาม เช่น *ถ้าท่านรู้จักตัวละคร ให้เปลี่ยนเก้าอี้ ถ้าท่านรู้จักชื่อของตัวละครในเรื่องเปลี่ยนเก้าอี้* นักเรียนก็จะแข่งกันไปนั่งเก้าอี้ตัวที่ว่าง ซึ่งหนึ่งคนที่เหลือที่ไม่มีเก้าอี้หนึ่งก็จะต้องเป็นคนตั้งคำถามต่อไป เช่น *ถ้าคุณอ่านหนังสือเรื่อง XYZ ให้เปลี่ยนเก้าอี้*
- ให้พวกเขาเล่าเรื่องราวเป็นวงโซ่เรียงกัน โดยให้นักเรียนคนที่หนึ่งพูดสถานการณ์แรกในเรื่องในหนึ่งประโยค คนที่สองและคนถัดไปก็เล่าต่อไปเรื่อย ๆ

การแข่งขัน

- ในรอบแรกให้นักเรียนเล่าเรื่องภายใน 4 นาที ในรอบที่สอง ให้นักเรียนเล่าเรื่องให้เพื่อนอีกคนฟังภายใน 3 นาที และรอบที่สามให้เล่าให้เพื่อนคนถัดไปฟังภายใน 2 นาที
- แต่งห้องสมุดให้น่าสนใจโดยติดโปสเตอร์ จัดแสดงหนังสือ และติดคำวิจารณ์หนังสือบนผนัง
- ให้นักเรียนเข้าไปดูหนังสือทุกเล่มในห้องสมุด และให้เขียนรายการหนังสือที่จะอ่านในหนึ่งภาคการศึกษาและแบ่งปันรายการกับเพื่อน
- ทำแผนผังบนผนังแสดงจำนวนหน้าที่นักเรียนได้อ่านไป
- ให้พวกเขาทำบันทึกการอ่านตลอดสัปดาห์/ภาคเรียน โดยบันทึกทุกอย่างที่อ่าน เช่น หนังสือเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา ป้ายบอกทาง ป้ายประกาศ โปสเตอร์ โฆษณา แล้วให้พวกเขาอภิปรายกับเพื่อน

- ให้นักเรียนเล่าว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับชีวิตของตนเองอย่างไร (หรือไม่เกี่ยวข้องอย่างไร)
- ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตัวเอง และให้ผู้ฟังตั้งคำถามคนละ 2 ข้อขณะที่ฟัง
- ให้นักเรียนเปรียบเทียบหนังสือเรื่องเดียวกัน (เช่น Jane Eyre) แต่พิมพ์โดยคนละสำนักพิมพ์ว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
- ให้นักเรียนสร้างแบบสอบถามจากเรื่องที่อ่านตอนทำวิชา

การเขียน

- เขียนตอนจบที่แตกต่างออกไปจากต้นฉบับ หรือเขียนดัดแปลงบางตอนในหนังสือให้เป็นบทภาพยนตร์
- ให้เล่าเรื่องเหมือนเป็นบันทึกประจำวันของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง
- แต่งกลอนสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือเขียนกลอนจากตัวละครตัวหนึ่งไปให้อีกตัวหนึ่ง (กิจกรรมนี้อาจจะเหมาะกับนิยายรักโรแมนติก)
- เขียนแผนที่จากสถานที่ในเรื่องและให้ทำเส้นทางโดยอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นที่ใด
- เปรียบเทียบตัวละครในหนังสือกับตัวเองว่าเหมือนใครหรือแตกต่างกับใคร
- ทำบททดสอบย่อย ๆ ในชั้นเรียนว่า “ใครพูดอะไร” หรือเกี่ยวกับประเด็นอื่น ๆ ของเรื่องก็ได้
- เขียนเกี่ยวกับหนึ่งในจินตนาการกับตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง
- เขียนจดหมายหรืออีเมลถึงตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง
- เขียนบทวิจารณ์ตัวละครอธิบายถึงจุดแข็ง จุดอ่อน นิสัย และพื้นฐานของตัวละครนั้น
- วาดรูปภาพจากใดฉากหนึ่งและเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับฉากนั้น ไม่ควรให้นักเรียนลอกแบบรูปภาพจากหนังสือ
- เขียนบทสรุปของเรื่อง โดยเขียนหนึ่งเหตุการณ์ในหนึ่งบรรทัด ดัดแต่ละบรรทัดออก อ่านให้นักเรียนฟังทีละบรรทัด และให้นักเรียนเรียงลำดับให้ถูกต้อง
- เขียนถึงสำนักพิมพ์หรือผู้แต่งถึงความเห็นที่มีเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้

Extensive Reading Resources

Books and articles:

Day, R. and J. Bamford, 1998, *Extensive Reading in the Second Language Classroom*, Cambridge University Press.

Day, R. and J. Bamford, 2004, *Extensive Reading Activities for Teaching Language*, Cambridge University Press.

Day, R. (et. al.), 2011, *Bringing Extensive Reading into the Classroom*, Oxford University Press.

Day, R. and J. Bamford, 2002, *Top Ten Principles for Teaching Extensive Reading*, Reading in a Foreign Language, 14:2. <http://nflrc.hawaii.edu/rfl/october2002/day/day.html>

Nation P. and R. Waring. Teaching Extensive Reading in Another Language. Routledge.

Waring, R. *The inescapable Case for Extensive Reading*.

http://www.robwaring.org/papers/waring_Nova_2011.pdf

Websites:

The Extensive Reading Foundation: <https://www.erfoundation.org>

ER-Central.com: <https://www.er-central.com>

MReader: <https://www.mreader.org>

The Japan ER Association:

<https://jera-tadoku.jp/>

The Extensive Reading Bibliography:

<https://www.erfoundation.org/bib/>

Reading in a Foreign Language Journal:

<https://nflrc.hawaii.edu/rfl/>

การจัดระดับหนังสืออ่านนอกเวลาโดยมูลนิธิการอ่านอย่างกว้างขวาง

	ระดับแรกเริ่ม			ระดับพื้นฐาน			ระดับกลาง			ระดับกลางตอนปลาย			ระดับสูง			
	ระดับ ตัวอักษร	ระดับ พื้นฐาน	ระดับ กลาง	ระดับ พื้นฐาน	ระดับ กลาง	ระดับ สูง	ระดับ พื้นฐาน	ระดับ กลาง	ระดับ สูง	ระดับ พื้นฐาน	ระดับ กลาง	ระดับ สูง	ระดับ พื้นฐาน	ระดับ กลาง	ระดับ สูง	
	1-50	51- 100	101- 200	201-300	301- 400	401-600	601-800	801- 1000	1001- 1250	1251- 1500	1501- 1800	1801- 2100	2101- 2400	2401- 3000	3001- 3600	3601- 4500+
Cambridge University Press																
Cambridge English Readers				เริ่มต้นขั้นแรก	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Discovery Readers				เริ่มต้นขั้นแรก	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Cambridge Storybooks	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Cengage Learning																
Foundations Reading Library		1, 2	3, 4	5, 6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Footprint Reading Library						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Page Turners Reading Library			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Macmillan																
English Explorers		1, 2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Macmillan Children's Readers		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Macmillan Readers				เริ่มต้นขั้นแรก	เริ่มต้นขั้นถัดมา			พื้นฐาน	กลาง	ตอนต้น	กลาง	ตอนปลาย	สูง	สูง	สูง	สูง
Oxford University Press																
Oxford Bookworms				เริ่มต้นขั้นแรก	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Oxford Dominoes				เริ่มต้นขั้นแรก	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Oxford Read and Discover		เริ่มต้น ถัดมา	พื้นฐาน 1	พื้นฐาน 2	พื้นฐาน 3	พื้นฐาน 4	พื้นฐาน 5	พื้นฐาน 6	พื้นฐาน 7	พื้นฐาน 8	พื้นฐาน 9	พื้นฐาน 10	พื้นฐาน 11	พื้นฐาน 12	พื้นฐาน 13	พื้นฐาน 14
Penguin																
Penguin Readers				เริ่มต้นแบบง่าย ๆ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Penguin Active Reading				เริ่มต้นแบบง่าย ๆ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Penguin Young Readers	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

ตารางรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสืออ่านนอกเวลาของสำนักพิมพ์อื่น ๆ สามารถดูได้ในเว็บไซต์มูลนิธิฯ (www.erfoundation.org)